

Sundhedsvedtægten af 1886, der indeholder Bestemmelser om Beboelsesrum, og disse Bestemmelser, tør jeg sige, ere almindelig ansete for tilstrækkelige, eller ansete for hensigtsmæssige, fordi man har ment at maatte gjøre et alvorlig Skridt i den Retning, fasthæfter, at der for hver Person, som tager Ophold i et Beboelsesrum, skal være 300 Kubikfod, naar Rummet ligger i Kjælderen eller i Stueetagen eller paa Kvisten, og 250 Kubikfod, naar det ligger i en af de andre Etager. Hvad der her er fordret, nemlig 480 Kubikfod, er jo næsten det Dobbelte. Sundhedsvedtægten i Kjøbenhavn indeholder altsaa i denne Henseende Bestemmelser, ved hvilke man troede at være gaaet saa vidt, som man kunde, men den indeholder dog ikke en saa streng Bestemmelse, som der staar her, idet der her bestemmes, at et Værelse, for at kunne tjene til Beboelse, skal være mindst 480 Kubikfod; thi Gulvfladens Minimum skal jo være 15 Kvadratalen. Det forekommer mig ogsaa, at det er en Bestemmelse af den Art, at man ikke kan slutte sig til den, om man end med Hensyn til mange Punkter kan finde, at der kan være forskjellige Meninger om, hvorvidt de ere rigtige. I Lovforslagets § 3, som angaar Naboforholdene, er der ogsaa kommen en Misforstaaelse ind, som jeg skal opholde mig lidt ved. Der stod nemlig i Regjeringsforslagets § 3, at dersom Nogen vilde bygge Kjældere eller andre Anlæg, der var mere end 3 Alen dybe, skulde han i fornøden Dybde undermure Nabovens tilstødende Eiendom. Det har man nu forandret til, at dersom Nogen vil lægge sine Fundamenter i større Dybde end $3\frac{1}{2}$ Alen — i Stedet for 3 Alen har man, for at gjøre en Indrømmelse, sagt $3\frac{1}{2}$ Alen — skal han undermure Nabovens Mur, men det er to ganske forskjellige Ting. I det oprindelige Forslags Bestemmelse er der en vis Mening, men jeg kan ikke finde Mening i den her foreslaaede. Man kan ikke sige: Vil Nogen lægge sine Fundamenter $3\frac{1}{2}$ Alen dybt, thi Ingen vil lægge sine Fundamenter dybere, end han behøver; man vil kun lægge dem saa dybt, som det er fyldestgjørende, for at de kunne bære Bygningen. Et Andet er, om man vil bygge Kjældere eller andre Anlæg, som kræve, at man graver dybere i Jorden; det kan en Nabo ikke tage sig i Agt for. Vil man saaledes bygge paa extraordinær Maade, maa man tage Følgerne deraf og deriblandt ogsaa den, at Ens Nabo, som ikke kan vide, at man vil bygge paa saadan en ekstraordinær Maade, maa kunne sige, at naar man gjør det, skal man undermure hans Mur. Men fordi En ikke har taget det Hensyn, og idet han tænkte, at det

maaske nok kunde gaa, derfor skal dog den, som kun har opført en ganske sædvanlig Bygning med de Forpligtelser, som Loven paalægger, og ikke er gaaet dybere ned, end at Fundamentet kan bære Bygningen, have den Forpligtelse, at undermure Nabovens Mur. Det her Foreslaaede forekommer mig at være en ren Misforstaaelse. Det paalægger jo en bestemt Pligt til, at man kun maa bygge paa sædvanlig Maade. Jeg kunde endnu nævne mange Punkter, og naar Sagen kommer under Overveielse, vil der jo blive Seilighed dertil ved en senere Behandling, men jeg har, ved hvad jeg har anført og kortelig antydet, strag villet fremhæve, at det er nødvendigt, at Loven, hvor gjærne jeg end ønsker, at den snart maatte komme ud, og vi maatte faae et Arbeide tilendebragt, som nu har været saa mange Aar, undergaar Ændringer, thi jeg tror ikke, at det gaar an at lade den gaa fra os uden at rette Mangler af saa væsentlig Beskaffenhed som dem, jeg tror at have paavist.

Dan: Jeg slutter mig til det ærede 4de kongevalgte Medlem (Kahser) i Ønsket om, at det maa lykkes at faae dette Lovforslag ophøiet til Lov i denne Samling. Jeg er ligeledes enig med det ærede 4de kongevalgte Medlem i, at Sagen har været noget længe undervejs; men paa den anden Side er det sikkert undskyldeligt, om den har været det; thi man maa huse paa, at et saadant Forhold som dette her, der omhandler en Byggeslov for en Stad af Kjøbenhavns Størrelse, kræver mangfoldige Overveielser i mange forskjellige Retninger; der er mangt et Hensyn, man bør tage, naar man skal til at lovgive paa et saadant Omraade. Først og fremmest maa man tage hygieiniske Hensyn, Hensyn til Brandfare og Skjønhedshensyn; og endelig — og det er af stor Vigtighed — maa der ogsaa tages Hensyn til de økonomiske Sider af Sagen. Hvis man alene tog Hensyn til den hygieiniske Side, var Sagen jo grumme let ordnet, det kan ikke nægtes; da vilde man selvfølgelig foreslaa større Gadebredde; da vilde man foreslaa lavere Bygninger; man vilde naturligvis affaase Baghuse, Sidehuse og alle den Slags Ting, som i hygieinisk Henseende paa ingen Maade ere tiltalende. Men der støder man netop paa den Vanskelighed, at det Økonomiske spiller en saa overordentlig stor Rolle, idet dette vilde medføre en betydelig Jordyrelse af Eiendommene, og dette naturligvis atter maa medføre en Jordyrelse af Leieafgiften. Ser man paa nærværende Forslag, ja, saa kan det jo ikke